

Boodschap van de Grootmoeders April 2010

Moeders van de Aarde, treed naar voren"

Ik vroeg me vaak af waarom, met een boodschap zo sterk als die van hen, er niet meer vrouwen naar voren treden in leidinggevende posities en de boodschap van de Grootmoeders doorgeven. Ik ben gedurende de voorbije week tweemaal naar hen gereisd i.v.m. dit onderwerp. Tijdens de tweede reis zei ik, "Grootmoeders, gisteren toonden jullie mij waarom er niet meer vrouwen naar voren treden om uw boodschap te verspreiden. "Zij hebben een gebrek aan geloof in hun eigen grootsheid," vertelden jullie me. "Ik begrijp dit," zei ik, "maar wat kunnen we hieraan doen? Dus nu heb ik een andere vraag voor jullie. Jullie zien ons zoals we werkelijk zijn en jullie zien de wereld zoals die is. Dit gezegd zijnde, vertel ons hoe we kunnen geloven in de grootheid binnen in ons en hiernaar ook handelen." De Grootmoeders knikten terwijl ik sprak en glimlachten. Ze vonden dat een goede vraag.

Er doken onmiddellijk twee vrouwelijke figuren voor me op, die ik twee maanden geleden had geboetseerd. Figuren die vrouwen uit het verleden voorstelden. Terwijl ik naar hen keek, zeiden de Grootmoeders, "Je kunt niet naar het verleden kijken om vrouwelijke rolmodellen te vinden." "Ja, Grootmoeders," zei ik, "Ik weet dat jullie gelijk hebben."

Zodra ik dit zei werd ik me bewust van een laaiend vuur in de ruimte voor mij, en terwijl ik daarnaar keek voelde ik warmte opstijgen binnen in mijn lichaam. En hierdoor begreep ik dat dit vuur aanwezig is in elke vrouw. "Wat je ervaart is het vuur van shakti," zeiden de Grootmoeders, "de elementaire kracht van het leven." "Het is in ons lichaam en in onze geest," dacht ik en terwijl ik dit overdacht, stonden de Grootmoeders erbij en sloegen mij gade. "Doe er een beroep op," zeiden ze. "Roep het op. Dit is de levenskracht in u. Vrouwen bezitten de kracht van shakti. Jullie dragen levenskracht. Dat is waarom jullie kinderen dragen. Dat is waarom jullie een bron van zulk een goed gevoel in jullie hebben en waarom er meer vrouwen dan mannen 'spiritueel' zijn. Jullie dragen pure levenskracht.

"Denk nu aan deze kracht," zeiden ze. "Geef jezelf de toestemming om deze te voelen en word je hiervan bewust. Waar in je lichaam voel je het?" vroegen ze me. "Het is in het centrum van mijn lichaam," antwoordde ik, "het loopt van mijn Zonnevlecht naar beneden." En terwijl ik dit voelde begon mijn lichaam te schommelen, een rollend soort van beweging. "Dit is waar het leven vandaan komt. Jullie zijn de dragers van het leven," zeiden ze, en terwijl ze zich naar mij omdraaiden vroegen ze, "Besef je niet wat dit betekend?" "Ik denk niet dat ik het begrijp, Grootmoeders," antwoordde ik, versted van mijn eigen onwetendheid. "Ik denk niet dat ik het begrijp." "Jullie dragen het vuur van shakti binnen in jullie zelf en hierdoor brengen jullie het leven in vorm. Zonder jullie zou de wereld ophouden te bestaan. Jullie zijn de dragers van het leven," herhaalden ze, terwijl ze me een doordringende blik toewierpen.

"Na verloop van tijd werd deze waarheid geminimaliseerd en verborgen. Zijn belang werd gebagatelliseerd, zelfs geïnstitutionaliseerd," zeiden ze. "Jullie zijn belogen, gedomineerd en gecontroleerd," zeiden ze met felle blik, "behandeld als bezit. Velen van jullie worden nog steeds zo behandeld. Jullie Zijn Shakti," ze rekten ieder woord en terwijl ze dit deden, stegen ze tot grote hoogte - tot enorme vrouwen "Jullie zijn de levenskracht zelf" zeiden ze. "Dit is de waarheid."

"Jullie kunnen de kracht die door jullie aderen pulseert vertrouwen, de kracht die in jullie beweegt en doorheen jullie bloedstroom vloeit. Jullie dragen het leven en jullie zijn het diepste respect waardig. Jullie aandeel in het menselijk drama op aarde is groot. Jullie zijn absoluut noodzakelijk."

"Het is tijd om je de waarheid over jezelf toe te eigenen," zeiden ze, met een kleine hoofdknik. "De leugens die jullie verteld zijn over de aard van de vrouw," ze pauzeerden en schudden hun hoofden. "Belachelijk," zeiden ze en gooiden hun handen in de lucht. "Het is tijd om dit alles naast je neer te leggen. Voel de kracht van het leven in jezelf," zeiden ze opnieuw. "Plaats je bewustzijn daar." "Deze pulserende levenskracht kwam naar je via je moeder, via haar moeder en haar moeder en haar moeder en haar moeder voor haar. Jullie zijn van de vrouwelijke afstamming-de moeders van de aarde," zeiden ze. En terwijl ze me van boven tot onder bekeken, trokken de Grootmoeders zich op tot hun volle lengte en verkondigden, "Moeders van de aarde, treed nu naar voren. Het is tijd. Wij roepen jullie op.

"Indien," zeiden ze, en ze pauzeerden om hierop de nadruk te leggen, "jullie nu klaar zijn om te ontwaken uit de Grote Slaap die jullie lang geleden overkwam, klaar om jullie grootsheid op te eisen, dan moeten jullie stoppen met te doen alsof jullie niet belangrijk zijn, doen alsof jullie 'niet veel' voorstellen. Doe in plaats hiervan een beroep op jullie innerlijke vuur. Roep de kracht van Shakti op totdat jullie die voelen. Het is echt," zeiden ze, terwijl geheimzinnige glimlachjes om hun lippen dansten. "Deze kracht staat in dienst van het leven. Het is een zegen voor alles. Te lang is deze verborgen geweest, verminderd, en beschaamd gemaakt voor zichzelf, beschaamd voor zijn grote, liefhebbende, gevende schoonheid." "Wij roepen de vrouwen aan de macht nu," zeiden de Grootmoeders, "voor het welzijn van al wat leeft. Het is tijd om terug in balans te komen," zeiden ze, al knikkend, "en hiervoor moeten vrouwen leiden."